

hvis det bliver til Lov, om ikke for lang Tid bør tages op til fornyet Behandling for eventuelt, gennem de indhøstede Erfaringer, at kunne suppleres. Udvalget udtaler i Overensstemmelse hermed Ønsket om, at Lovforslaget, indenfor en passende Tidsgrænse, maa blive taget op til Revision.

Der har i Udvalget været forhandlet om, hvorvidt Bestemmelserne under Punkt d i § 2, vedrørende Behandlingen af levende Fisk, burde ændres til et almindeligt Paabud om Slagtning af den fangne Fisk, og et Forslag i saa Henseende har været fremsat af et enkelt Medlem af Udvalget.

Skønt der fra forskellig Side har været udtalt Sympathi for et saadant Forslag, har Udvalgets øvrige Medlemmer dog næret overvejende Betænkelighed ved at indføre en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, idet man frygter, at et almindeligt Paabud om Slagtning af Fisk vil gribe stærkt ind i de bestaaende Afsætningsforhold, særlig med Hensyn til Eksporten til Udlandet; men Udvalget udtaler samtidig, at her netop er et af de Spørgsmaal, som ved en eventuel Revision af Loven bør tages op til Overvejelse efter forud at være drøftet og nærmere belyst af de forskellige, i Sagen interesserede Parter.

I § 6 bestemmes det, at der angaaende Dyrs Transport, Slagtning eller deres Behandling i anden særlig Retning kan gives Forskrifter af vedkommende Ministerium, ligesom der i Politivedtægter kan optages Bestemmelser i saa Henseende. — Udvalget gaar ud fra, at slige Forskrifter, som sikkert i høj Grad tiltrænges, ogsaa vil blive givet, men Udvalget ønsker *tillige* at udtale, at saadanne Forskrifter ikke bør gives uden Samraad med vedkommende Organisationer, i fremtrædende Grad med de samvirkende danske Landboforeninger. Det er t. Eks. klart, at Forskrifter vedrørende Slagtning af Dyr kan gribe stærkt ind i Landbrugets Interesser og derfor ikke bør gives uden indhentede Erklæringer fra og Samraad med de samvirkende Landboforeninger.

Et Flertal af Udvalget (9 Medlemmer)

foreslaar i Ændringsforslag Nr. 1, at det i Lovforslagets § 2 a. indeholdte Forbud mod Afhugning (Kupering) af større eller mindre Dele af Hestens Haleben skal ændres til, at Kuperingen kun maa foretages af en Dyrlæge, samt at Transport i Jernbanevogne eller Skib først maa ske 14 Dage efter Kuperingen.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 er redaktionelt. Udvalget har ment, at det var overflødig i Lovforslaget at udtale, at det er forbudt at „vildlede Køberen“, og har derfor givet Punkt b i § 2 en noget anden Form.

Ændringsforslag Nr. 3 er stillet af et Mindretal og gaar ud paa, at naar Heste broddes, skal Broddens Spids afnappes eller vegnes.

I Ændringsforslag Nr. 4 har Udvalget søgt at imødekomme saavel Ejerens som Forsikringsselskabernes rimelige Krav paa, at en forhastet eller unødigt Nedslagning af et tilskadekommet eller sygt Dyr forhindres. Forslaget gaar derfor ud paa, at Ejeren, naar Dyret ikke er forsikret, har Ret til at forlange tilkaldt en Dyrlæge til, naar den først tilkaldte Dyrlæges Skøn gaar ud paa, at Dyret bør dræbes. Først naar begge Dyrlæger er enige i saa Henseende, sker Henvendelse til Politiet om at foranledige Dyret dræbt. Er Dyret forsikret, bør Selskabet have den samme Ret til, at en forhastet eller unødvendig Nedslagning undgaas, og Ændringsforslaget bestemmer derfor, at der, naar Dyret er forsikret, altid skal tilkaldes 2 Dyrlæger, undtagen i det Tilfælde, at Selskabets Repræsentant er til Stede og frafalder Kravet herom. Udvalget har ment, at Bestemmelsen om, hvorvidt den anden Dyrlæge skal tilkaldes, ikke som Regel kan overlades til Selskabet, idet man frygter, at Forespørgsler til og Besvarelser fra Selskabet vil forhale Afgørelsen om Nedslagning af Dyret i utilbørlig Grad, men da Selskaberne meget ofte har deres stedlige Repræsentanter i Sognene, foreslaas det, at denne — for saa vidt han er til Stede — paa Selskabets Vegne kan frafalde Kravet om